

ענין סססו משפחה

הראשיים ולנטוע גינות נוי בצפון העיר, זה סוכנות בנתה בתים ושיכונים אחרי שכל הב- תים הנטושים כבר "קלטו" עולים עד אפס מקום. ותושבי "השטח הגדול" נדחקו לקרן זוית.

הם נשכחו. **הגשמים:** עונה בווערת. עד אשר התמוטט בית ביפו, ועוד בית, משפחה אחת נספתה, ואחריה עוד משפחה. הגשמים סחפו את האדמה מתחת לכתלים הסדוקים והלחות חדרה לעצמות התושבים.

הוקמה ועדת חקירה וקבעה: הבתים אינם יכולים עוד להחזיק מעמד. הם נבנו ללא כל תכנית וללא כל הבנת של כללי הבנייה. כל דור הוסיף קומה או חדר לבית שהשאירו לו אבותיו. יש להרוס את כל הבתים. המהנדסים חזרו, ובדקו, ועוד ועדה הוקמה. יש לתקן מיד את רוב הבתים כדי למנוע אסונות. ודוחיים הצטברו על גבי דוחיים במשרדי המוסדות והממשלה.

אולם העונה הבערת עברה, הגשמים פסקו ועמם גם ההתי- מוטטויות. לעת עתה — עד ה"עונה" הבאה... **להעבירם מיד.** באה עוד ועדה — הפעם השתתפו בה גם נציגי הממשלה — והיא החליטה: יש להעביר את תושבי העיר העתיקה של יפו לשיכון חדש. הם יוצאו מיד מבתיהם וישוכנו בשיכון ארעי, עד אשר יוקם עבורם שיכון קבע. לשם כך הוקצב סכום של מיליון ל"י. הממשלה ועיריית תל-אביב תשתתפה כל אחת בשליש ההוצאות, והדיירים ישלמו את היתר. הם אפילו יקבלו הלוואות לצורך זה.

ההחלטה נתקבלה, העתקות נשלחו לכל הנוגעים בדבר ואיש איש חזר לעבודתו ולעסקיו. האפורטרופוס לנכסיו, העירייה להכנת הבחירות, הסוכנות למגביותיה והממשלה לפוליטיקה ולמשרבים. הימים הפכו שבועות, והשבועות חדשים... **הגשמים באים.** גשם ראשון ירד, ושיכון הקבע עודנו עומד על גבי הניר. האנשים ממשיכים לחיות בבתים הנידונים, מציבים קרש, תומכים בקיר רעוע. האיש היוצא בבוקר לעבודה אינו יודע אם ביתו יעמוד עוד על תלו בחזרו מן העבודה.

עברו פקידים, רשמו, ערכו מיפקד, והלכו לדרכם. הכל כאילו המדובר בבעיה אקדמית או בחקירה ארכיאולוגית. **להם זה לא בווער.** יתכן אמנם כי לגבי היושבים במשרי- דים השונים אין זו אלא בעיה אקדמית, תכנית ככל התכניות, החייבות לעבור את צינורות העיכול הביורוקרטי ככל תכנית אחת של בנייה מרווחת, של העברה ממקום מגורים אחד למשנהו. האנשים כבר מסודרים בבתים, לא ישנים תחת כיפת השמים. הם בוודאי יכולים לחכות, ביחוד אחרי שהחלטה כבר נתקבלה ואין להם עוד מה לדאוג. דבר אחד רק נעדר כנראה מהחשבון, שכחו כי בני-אדם אינם יכולים לדור בהחלטות, וכי אנשים אלה חיים כנידונים בצל המוות. ההחלטות לא תתמוטטנה. הבתים יתמיטטו.

יהיה בסדר. והנה סוף סוף החלו העניינים זויים. לפני ימים מספר התחילה עיריית יפו-תל-אביב בהכנת השטח שהוקצב על ידי האפורטרופוס להקמת השיכון הארעי בקצה העיר — עקרו את העצים מפרדס נטוש. צעד ראשון נעשה. עכשיו כנראה תבוא הפסקה. מחכים שהסוכנות תספק את "השיכון הארעי": אודלים, צריפונים וכו'. מחכים גם שמשרד האספקה והקיצוב יקציב את החמרים שעליו לספקם.

וכך התבוננה שנה שלמה. עם בוא הגשמים ימצאו אנשי "השטח הגדול" את עצמם תחת יריעות דקות (אם בכלל יפנו עד אז מן השטח) ללא חשמל, מתגוללים בבזץ. ורק סקרניבי ישאלו: מדוע לא הוחל בביצוע תכנית זו בעוד מועד? החשב מיהו אי-פעם כי תיפתר הבעיה מעצמה? **מי אחראי?** עם התקבל ההנחה כי אנשים אלה, נקלטו והיו לאזרחים, לא היתה כל הצדקה אדמיניסטרטיבית למתן עזרה להם. הם נחשבו כאזרחים שווי זכויות, ואין זה מחובת כל מוסד שהוא לספק להם דיור טוב מזה שיש להם. והיה פילנטרופיה, לא חובת הממשלה.

עיר של ימי הביניים: לתושבים אין שירות סניטרי ואין חשמל. אך גרוע מזה — אין בסחון לחייהם. **תזכורת:** באפריל ניספו 17 איש בעגימי. המצפון זועזע — והטיפול נדחה ל"עונה" הבאה.

המלכודת: עם הגשמים הראשונים עזול "בית" זה להפוך לקבר דיריו.

